

værende Fagforeningsorganisationer, og jeg maa altsaa antage, at det, som man mener med dette Lovforslag, er at yde Hjælp til dem, der give sig af med legemligt Arbejde, og som have sluttet sig sammen i de nuværende Organisationer, medens man derimod ikke tænker, i alt Fald da ikke i selve Lovforslaget, paa Arbejdere, der udføre aandeligt Arbejde, og for hvis Vedkommende, der lige-
 saa godt som for dem, der give sig af med legemligt Arbejde kan blive Spørgsmaal om Arbejdsløshed; det ligger ganske uden for dette Forslag, der efter sin nuværende Affattelse kun rammer det legemlige Arbejde. Medens jeg saaledes mener, at Lovforslaget er uantageligt af principielle Grunde, naar Understøttelsen gives til Fag- og Arbejderforeninger alene, mener jeg tillige, at det vilde være i allerhøjeste Grad betænkeligt, om Staten gav saa stor en Understøttelse, som der her er Spørgsmaal om, til Raadighed for Fagforeningerne. Den ærede Ordfører sagde udtrykkelig, at det var Tanken med dette Forslag at komme Arbejdsløsheden til Hjælp, og ved Arbejdsløshed tænkte han kun paa dette, at vedkommende søgte Arbejde, men ikke kunde opnaa det, uden at han selv havde Skyld deri. Det vil ganske sikkert i de faktiske Forhold stille sig overordentligt vanskeligt at holde fast paa denne Betingelse, at Arbejderen ikke ved sit eget Forhold skal være Skyld i Arbejdsløsheden, navnlig da, naar man knytter Uddelingen af Understøttelserne til Fagforeningerne. Fagforeningerne have gennemaagende til Formaal — er det ikke deres eneste Formaal, er det i alt Fald deres væsentligste Formaal — at søge en Forbedring af Arbejdernes Vølvilkaar og derigennem ogsaa eventuelt at anvende Striker. Men overfor Strikebevægelsen vil det være meget vanskeligt at sondre mellem dem, der ere arbejdsløse som Følge af en Strike, og dem, der ere arbejdsløse uden egen Skyld. Det er ingenlunde saaledes, at man, naar en Strike bliver deklareret, kan sige, at enhver Arbejder, der bliver ramt af Striken, er Skyld i Striken, thi det er jo ganske almindeligt, at Striker blive vedtagne paa Fagforeningernes Generalforsamlinger, og da kunne de, der stemme imod, ikke drages til Ansvar for Strikens Resultat, naar de blive overstemte. Men vi kende jo ogsaa godt andre Ordninger. Vi have en Ordning, som jeg skal tillade mig særlig at pege paa, fordi den ogsaa har Interesse for de Herrer Landbrugere her i Tinget, og det er den Ordning, som finder Sted ved Arbejdsmændenes Forening i Thyland og Thyen. Der er det saaledes, at naar der opstaar Vanste-

ligheder med Hensyn til Vølvilkaar, afgør Bestyrelsen gennem sin Forretningsfører, om Strike skal erklæres, idet Forretningsføreren har Fuldmagt til at erklære Strike. Her synes det dog at være lovlig haardt, hvis man vilde paastaa, at det er Arbejderne, der ere Skyld i Striken. Ja, man kunde naturligtvis sige: hvorfor søge saa Arbejderne ind i Fagforeningerne, de kunne jo holde sig uden for dem! Ja, men Forholdet er jo dette, at saa godt som alle Fagforeninger, saa vidt jeg veed, have den Bestemmelse i deres Vedtægter, at ethvert Medlem af Fagforeningerne er forpligtet til at indvirke paa andre Arbejdere, saaledes at de indtræde i Fagforeningen. Hvad dette betyder i de faktiske Forhold, kunne vi alle sammen let tænke os; det vil ganske simpelt sige, at den, der ikke er Medlem af Fagforeningen, ikke kan saa Arbejde sammen med andre. Jeg tror, at Fagforeninger ere saa lidet stikfede som muligt til at tage Ordningen med Hensyn til Arbejdsløsheden op som ledende. Hvis man endelig skulde gaa den Vej at lade Statskassen yde Understøttelse mod Arbejdsløshed, maatte man sidst af alt vælge at lægge Væddelsen i Fagforeningernes Haand. Nu henviser den ærede Ordfører til, at Fagforeningerne dels selv gav Understøttelse til arbejdsløse, dels havde dannet en særlig Afdeling eller Forening, som uddelte denne Understøttelse. Men hvor det er Tilfældet, staaar ganske sikkert denne Afdeling i et meget intimt Forhold til Fagforeningerne, saaledes at Bestyrelserne for en Del er fælles, og at i hvert Tilfælde Medlemmerne vistnok ere Medlemmer baade af den ene og den anden Kasse. At der er en væsentlig Forbindelse mellem dem, er sikkert nok. Jeg skal saaledes nævne, at der for en af disse Kassers Vedkommende gælder den Regel, at naar arbejdsløse saa Understøttelse, fradrages forlods i Understøttelsen deres Restance til Fagforeningen af Medlemsbidrag. Det er jo ogsaa ganske naturligt, der er ikke noget at sige til, at disse Foreninger staa i saa nær Forbindelse med hinanden med Hensyn til Organisation, det indvender jeg i og for sig ikke noget imod, men jeg peger kun paa, at man ikke kan stille de nuværende Understøttelseskasser over for de arbejdsløse op som en særlig Organisation til Forskel fra Fagforeningerne. Det lader sig ikke gøre, dertil er Forbindelsen mellem dem alt for stor.

I § 1 indeholdes endvidere den Regel, at „Statsbidragene fordeles mellem Foreningerne efter disses Medlemsstal og i Forhold til, hvad Medlemmerne selv yde til det ovennævnte Formaal“. Jeg skal ikke dvæle